

vam estar revisant i vam trobar el retall de premsa al qual vosté ha fet referència. I mirant precisament eixe cas, nosaltres evidentment que vam intentar mirar si hi havia alguna constància d'alguna queixa formal respecte a aquesta situació. No ens consta, si la hi ha no ha estat ben dirigida, perquè no la tenim nosaltres. El cas és que sí que ens vam posar en contacte amb la presidenta del tribunal, amb la presidenta del tribunal que va fer l'oposició, en este cas de l'especialitat de pedagogia terapèutica, en este any en el qual aquesta ciutadana, Rosa Ortiz, es va presentar al tribunal.

Vam parlar amb la presidenta i el que ens va a dir és que, efectivament, es va presentar i va sol·licitar eixa dotació de mobiliari, es va seguir el procediment oficial, el procediment normal. El dia de l'examen ens diuen que disposava de dues cadires més reduïdes que podien adaptar-se a la seua necessitat i la mateixa ciutadana va determinar que ella preferia utilitzar el seu adaptador. Això és el que ens diuen.

Per tant, compararem el que vosté ha dit i, efectivament, ja li dic que li telefonarà qualsevol persona de la nostra conselleria o jo mateix li telefonaré, perquè vosté m'ho ha dit, no es preocupe que li telefonaré, i li diré... *(Remors)* Sí, sí, però li ho demanarem, li cridarem per telèfon, no hi ha cap problema, i contrastarem, també, les versions. El que sabem de la presidenta del tribunal és que hi havien dos cadires més reduïdes i ella mateixa va dir que preferia utilitzar el seu adaptador, un adaptador que els mateixos membres del tribunal li van ajudar a posar i li van a ajudar a adaptar. Va fer l'examen, no va manifestar allí cap desacord amb el tribunal, almenys això és el que ens diuen. I, de fet, la mateixa presidenta del tribunal la va acompanyar fins a l'ascensor portant-li l'adaptador que havia utilitzat. Després no es va presentar el dia de lectura, no es va presentar a l'examen i ja no sabem res més.

Per suposat, si vosté diu que és la versió una altra, nosaltres li telefonarem i escoltarem i atendrem i farem totes les mesures que facen falta, perquè és evident que per a nosaltres és important que qualsevol persona puga accedir a la funció pública, qualsevol persona ha de poder-ho fer. Compartisc amb vosté les mateixes necessitats. I, per tant, treballarem perquè això no puga passar i per a resoldre este cas del que, com veu, tenim informacions diferents. Però intentarem resoldre'l tocant per telèfon a la persona afectada.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Anem a passar a la pregunta número 757, que formula la diputada Cristina Cabedo, del Grup Parlamentari Podem, a la vicepresidenta i consellera d'igualtat.

Senyora Cabedo, quan vosté vullga.

La senyora Cabedo Laborda:

Bona vesprada, senyora Oltra.

Des de Podem també volem condemnar les morts d'una dona al Campello, una a València, una a Gandia, totes per violència masclista. També volem condemnar la violació d'una dona al metro de València, l'intent de cremar dins de sa casa una altra dona a València per part de la seua exparella, l'extorsió a una dona en Alacant per part de la seua parella i l'intent de matar a una prostituta colpejant-la en el cap amb una pedra per part d'un home. Tots estos fets de violències masclistes han passat en tres dies al territori valencià.

El masclisme assassina, vosté ho ha explicat molt bé, com a última punta de l'iceberg; també extorsiona, també viola, també intenta assassinar. Calen recursos per a les dones supervivents de violència masclista, però també entenem que calen espais feministes d'apoderament per a desfer amb aquestes estructures que violen, violenten i assassinen.

Des dels inicis de la legislatura Podem ha estat presentant iniciatives per assegurar quan abans l'obertura de la casa de Nàquera a València, un espai on històricament es trobava el feminisme a la capital de la Comunitat Valenciana.

L'última volta que ho vam instar va ser en el debat de política general, a setembre, on no només vam demanar que s'engegara l'espai ubicat en el carrer de Nàquera a València sinó que també vam demanar que s'engegaren espais oberts per a entitats feministes i per a l'associacionisme en altres ciutats com Castelló i Alacant.

També vam demanar que en les biblioteques al llarg del País Valencià s'asseguraren espais per a què la gent que aixina volguera començar a pensar i a repensar, en quant a com tindre una societat més igualitària i com tindre relacions igualitàries, pogueren accedir a recursos en aquestes biblioteques que tingueren a l'abast en els seus municipis.

Hem començat per València, ara en gener de 2017 s'ha obert l'espai Nàquera amb una biblioteca i també amb un espai on han començat les activitats, com són els clubs de debat.

Però, per exemple, a Castelló, quan anem al carrer Esperança, que és on es trobava l'Institut de la Dona, encara ens trobem aquest cartell on s'indica que els antics serveis d'orientació a la dona i a la família nombrosa, que era com ho anomenava el Partit Popular, es troben o s'han traslladat a la direcció territorial d'Igualtat i de Polítiques Inclusives de Castelló, que es troba en l'avinguda Hermanos Bou, que és molt als afores de Castelló, concretament en la carretera que ja va cap al Grau de Castelló. Quan fem cas d'aquest cartell i anem allí, efectivament, trobem informació sobre polítiques d'igualtat i polítiques inclusives, però, quant a l'antiga biblioteca, s'ha convertit en unes estanteries i molts llibres estan encara arraconats en caixes.

La veritat és que el personal d'allí és molt amable i no fica cap pega per accedir a aquests llibres i ens confirmen que des de la conselleria s'estan buscant altres opcions, com per exemple, que des de les biblioteques municipals que estan en el centre es puguen ampliar aquests espais feministes per a fer activitats i també per a tindre recursos d'igualtat de gènere.

Per això, la nostra pregunta per tal d'assegurar que el més prompte possible no només a València sinó també en altres ciutats, com Castelló o València, es puga accedir a aquest tipus de recursos li preguntem: quan s'ampliaran, per fi, les

biblioteques d'Alacant i Castelló en espais oberts per a les entitats feministes i per a l'associacionisme.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Cabedo.

Senyora vicepresidenta, quan vosté vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, per la seua pregunta.

La veritat és que vosté sap que a mi m'agrada contestar amb una resposta concreta al que concretament es pregunta. Però realment jo no li puc fer en este moment una concreció de quan exactament s'obriran o s'ampliaran o es milloraran els espais de les biblioteques de Castelló i Alacant com espais oberts per a les entitats feministes i per a l'associacionisme. No obstant, efectivament, com vosté ha dit, s'està treballant en el tema.

Tot això pel que fa al cas de les biblioteques de la dona en les seues ubicacions a Alacant i Castelló, el primer pas previst és dotar-les de personal suficient. Perquè, més enllà de la ubicació que no és bona, en la direcció territorial de fet estem estudiant no només el trasllat de la biblioteca sinó el trasllat sencer de la direcció territorial, perquè convindrà amb mi que una direcció territorial que és tan troncal per a la vida de la gent, on tractem els temes de persones en situació de dependència, persones majors, persones joves, persones amb diversitat funcional, dones en situació de violència, una direcció territorial de la conselleria de la vida, que a mi m'agrada dir, no és una ubicació correcta on està als afores. És la direcció territorial sencera la que ha de moure d'allí i estem estudiant les possibilitats, tant amb l'Ajuntament de Castelló, La Generalitat, etcètera, amb les possibilitats d'edificis que tenim, no?

A partir d'ahí, efectivament, en Castelló i en Alacant hauríem de tindre un espai com el de Nàquera, que obrírem l'any passat. Un espai per als feminismes, un espai per a la reflexió, un espai per a l'estudi de totes les temàtiques que tenen a vore amb la igualtat d'hòmens i dones, que tenen a vore, en definitiva, amb el feminisme, no?

Estem treballant també este projecte de biblioteques dintre d'este esperit que vosté sap que té el botànic, com a firmant d'este acord de diàleg constant amb la societat civil, amb l'associacionisme del feminisme, val?

Per tant, li conte, vam posar en marxa, ja l'any passat, l'ordre de 300.000 euros per a fomentar l'associacionisme, tant de les entitats de dones com de feministes, amb la perspectiva de dinamitzar el teixit, perquè era un teixit que havia estat molt abandonat els últims anys i, per tant, necessitem dotar de recursos per a revitalitzar este teixit associatiu.

A hores d'ara, ja ens trobem en la segona convocatòria, l'Ordre 14/2016, de 5 de juliol. I és una concessió d'ajudes a entitats sense ànim de lucre que fomenten la igualtat entre hòmens i dones.

També hem fet l'esforç de reparar i recuperar el tractament institucional, denegat durant anys, amb reunions periòdiques amb totes estes associacions per a dinamitzar, precisament, els espais de què disposem.

En el cas de València, hem obert al carrer Nàquera l'espai dels feminismes, dinamitzat a través de les mateixes entitats. Açò és molt important. Vull dir, a banda que La Generalitat dóna, digam, recursos, idees i programació, és molt important que eixa programació se combina amb les pròpies iniciatives de les entitats del sector, val? Ha suposat un gran esforç, tant en mitjans personals com econòmics. I ara mateixa, el que estem és intentant dotar-lo de més personal. Perquè, en este moment, només tenim una persona que atén la biblioteca. I, per tant, vosté comprendrà que una persona en un horari laboral normal, doncs, dóna pel que dóna; i nosaltres volem que siga una casa que estiga més hores oberta. I, aleshores, anem a vore si, dotant-la almenys d'una persona més o de dos persones més, pot ser un espai que estiga pràcticament obert, digam, de sol a sol, com se sol dir, no?, des del matí a la vesprada. Però, clar, no li podem exigir una jornada aixina a una sola persona.

A les ciutats d'Alacant i Castelló estem buscant, amb els ajuntaments, com li deia, una nova ubicació emmarcada en el projecte de les ciutats. A Alacant, en contacte amb les entitats feministes de la ciutat, estem buscant connexions entre espais físics, dins del mateix relat de l'associacionisme, amb el museu de drets i fets de la dona, val? Volem que en eixe mateix relat se pugui inserir esta biblioteca.

Estem valorant dinamitzar territorialment les biblioteques que estan ara en les capitals de província, per tal de vertebrar, per a aconseguir una federació de cases de la dona, a semblança d'aquelles que hi ha en l'àmbit de la joventut, val? No només en les tres capitals de província, sinó a través, precisament, de biblioteques municipals estendre uns espais per tot el nostre territori, des de la municipalització, on el teixit és més dinàmic, i a nivell de Consell dotar de recursos, digam, de baix cap a dalt tota la xarxa.

Bé, si vol, li done les dades complementàries. Estic fora de temps, però... La casa Nàquera ha suposat una inversió d'un poquet més de vint mil euros en tot el que ha sigut la dotació. En realitat, si tenim en compte els diners que s'han gastat en esta comunitat en coses absolutament prescindibles, quan no dir en coses il·legals, doncs, jo crec que ha sigut una bona inversió que ara està a l'abast de totes les dones que poden anar a casa Nàquera i fer-la seua. I jo espere poder estendre esta xarxa el més aviat possible per tot el nostre territori.

Moltes gràcies pel seu interès. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, vicepresidenta.

Anem a passar a la pregunta 756, que formularà el diputat Alfredo Castelló, del Grup Parlamentari Popular, a la